

for, at Kontrakten skulde oprettes. Det er paa hans Raad og efter hans Forklaring, at jeg gik med dertil, og jeg maa tilføje, at jeg ikke har fortrudt det. Meningen med denne Kontrakt var, at Kompagniet skulde gøre et Forsøg med en ny Maade at dyrke Østers paa, hvorved vi maaske i Fremtiden kan naa op imod det nævnte Tal, 50 eller 100 Millioner. Vi skulde da tillige blive fri for dette, jeg kan gerne sige Monopolfiskeri, som Kompagniet for Øjeblikket for en kort Tid sidder inde med. Man mener endog at kunne drive det til at dele Østersfiskeriet ud paa samme Maade, som man i Landbruget deler Jord ud til smaa Husmandsbrug. Det vil nu altsaa vise sig, om dette holder Stik, og gør det det, er der opnaaet store Resultater. Det er altsaa i den Retning, at Østerskompagniet skal gøre Forsøg. Man kunde naturligvis være gaaet den Vej at lade Staten gøre Forsøget, men som Regel viser det sig jo, at Statsdrift er ret dyr.

Det ærede Medlem gik dernæst over til at omtale Statsskovbruget. Jeg vil ikke benægte, at naar man leder derefter, kan der nok være et og andet at kritisere paa dette Omraade. Hvor kan der ikke være det? Men det ærede Medlem brugte her ret stærke Udtryk, og det uagtet det ærede Medlem forleden ved sin korte Bemærkning lod mig faa den Opfattelse, at hans Kritik ikke gjaldt Statsskovvæsenet i sin Helhed, men Frederiksværk-Tisvilde Hegns Distrikt. Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) har allerede i sin Tale forleden oplæst en Erklæring fra kompetent Side, der er ret talende. Jeg skal tilføje, at der aldrig fra den omboende Befolkning er fremkommet Klager over Skovrider Heilmann i Tisvilde Hegn. Han har det Vidnesbyrd, at han er en fuldt ud pligtopfyldende Embedsmand, som hans foresatte ikke har haft noget at klage over. Derefter mener jeg, at de paagældende Udtalelser ikke kan ramme ham, men maa falde andetsteds. En Urigtighed i det ærede Medlems Udtalelse er allerede taget tilbage, nemlig denne, at det ikke blev tilladt fattige Mennesker at opsamle Kvas i Tisvilde Hegn. Denne Tilladelse gives i alle Statsskovene, naar blot den vedkommende møder med en Attest fra et Sogneraadsmlem. Der er heller ikke, som det ærede Medlem sagde, 4 Skovfogder i Tisvilde Hegn, der er kun 2. Og jeg tror heller ikke, det er rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at der kun var 3—4 Tommers Afstand mellem høje Stammer. Det er sikkert en fysisk Umulighed. Angaaende Udtrykket Urskov skal jeg

sige, at der her maa regnes med, at i Tisvilde Hegn er der omtrent 450 Tdr. Land, der ikke er Genstand for forstmæssig Drift, men henligger dels som fredet Areal, dels for at værne for den øvrige Del af Skoven. Forholdet med Kvaset og Effekterne af ringe Værdi har hidtil været, at Afsætningen ikke er let ved Tisvilde Hegn. Der er kun et lille Opland, og Jernbane fragt taaler disse Varer ikke. Paa den ene Side ligger Havet, paa den anden Arresø, og den store Gribskov er lige i Nærheden. Det fremgaar ogsaa af, at Skovrider Heilmann uden Resultat har tilbudt de omboende at afhente disse Effekter for en Pris af 25 Øre for et tospændigt Læs. Af disse Grunde vil det forstaaes, at det har været umuligt at faa tilstrækkelig tidlig Udhugst af alle de tætte, unge Bevoksninger. Men Skovrider Heilmann gør alt muligt for at vinde frem paa dette Omraade, og at Egnens Forbrug af Brændsel er tilfredsstillet ogsaa nu, efter at Kommunerne kan rette Henvendelse til Skovvæsenet, ses af, at der henligger usolgt ikke mindre end 100 Rummeter Brænde ude i Tisvilde Hegn. Jeg tror derfor, at der ikke, som nævnt af det ærede Medlem, er rigtig Mening i at ansætte 50 Arbejdere i Tisvilde Hegn. Alt, hvad disse Arbejdere kunde fremskaffe af disse mindre værdifulde Effekter, vilde sikkert komme til at ligge paa Pladsen og raadne op. Skovrideren har dog sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og gør efter min Mening, hvad der kan gøres, for at raade Bod paa det.

Det ærede Medlem udkastede den Tanke, at en Del af Tisvilde Hegn burde udlægges til Lystskov. Derom er jeg villig til at forhandle, ligesom jeg ogsaa gerne ser, om Finansudvalget tager op og ser paa denne Skov. Men naar det ærede Medlem saa mente, at derved vilde Indtægten stige, er jeg ikke sikker paa, at han har Ret, lige saa lidt som naar han sagde, at Lystskovene her i København giver et større Udbytte end andre Skove. Forholdet er netop, at de giver mindre end de nordsjællandske Skove, uagtet de har store Indtægter af Restaurationer, Telte o. s. v. Men, som sagt, Tanken om at omdanne en Del af Tisvilde Hegn til Lystskov, er mig ikke fremmed, og kommer der Jernbane derud, er det meget muligt, at noget saadant kan finde Sted.

Jeg tror nu, at have paavist, at det ærede Medlems Kritik paa væsentlige Punkter er overdreven og paa visse andre hviler paa mindre indgaaende Kendskab til Forholdene eller paa Misforstaaelse. Jeg vil tilføje, at jeg tror, at det ærede Medlem